

Řečické zájímavosti

Číslo 2

Ročník: XLI

Datum: 20. 06. 2016

Cena výtisku: 15,- Kč vč. DPH

Kardašova Řečice - náměstí J.Hrubého

Pout'ové pódium

ŽLUTÝ PES

Program:

14.00 - BABOUCI
15.30 - RYBNÍKÁŘI - pohádka
16.20 - HOUSENKY - country tance
16.30 - SWINGING SAXOPHONES JUNIOR
16.55 - HOUSENKY - country tance
17.00 - ŘEČICKÁ KAPELA
18.45 - AEROBIC - K.Řečice
19.00 - PAVEL DOBEŠ
21.00 - ŽLUTÝ PES
23.00 - OLDIES DISCO

PAVEL DOBEŠ BABOUCI

Začátek ve 14.hodin

vstup zdarma

U Kulturního domu Pout'ové atrakce

SOBOTA

25.6.

V rámci „Pout'ového pódia“ dojde k slavnostnímu křtu dvou knih řečických autorů (bližší informace uvnitř tohoto čísla ŘZ).

Hospodaření města skončilo přebytkem

Nejdůležitějším bodem posledního jednání zastupitelstva města bylo schvalování výsledku hospodaření za minulý rok, který dopadl nad očekávání dobře. Původní rozpočet počítal se schodkem 13 600 tis. Kč, který měl být uhrazen z přebytku hospodaření z minulých let, ale skutečnost byla přesně opačná, a sice přebytek ve výši 5 965 tis. Kč. Co způsobilo tento nečekaný rozdíl? Na straně výdajů to bylo důsledné využívání výběrových poptávkových řízení, které stlačilo plánované výdaje výrazně dolů oproti cenám z rozpočtů staveb zejména u naší největší stavby – rekonstrukce radnice. Na straně příjmů pak posílení získáním nejrůznějších dotací ve výši 5,2 mil. Kč, přeplnění daňových příjmů o 2,5 mil. Kč a dobré hospodaření s vlastním majetkem, zejména s dřevem z obecních lesů, přineslo oproti plánu více než 2 mil. Kč. Důležitou součástí výsledku hospodaření pak byla i zpráva auditora s výrokem „bez výhrad“. Příznivý výsledek hospodaření umožní v letošním roce realizovat některé akce, se kterými se původně nepočítalo, a sice rekonstrukce sociálních zařízení v MŠ a opravy některých komunikací.

Rekonstrukce radnice pokračuje

Celou zimu, která byla celkem příznivá, pokračovala naše největší investiční akce v současné době, a sice rekonstrukce naší radnice. Po výměně krovu a nové střeše byly v závěru loňského roku položeny nové dřevěné stropy v druhém podlaží a poté se již naplno rozběhly řemeslné práce - od nových rozvodů vody a topení, přes odpady a elektrorozvody, až po vzduchotechniku a zabezpečovací systémy.

V současné době je hotovo schodiště, dělají se omítky a sádkokartony, připravuje se výtahová šachta a pracuje se na fasádě. Po stavební stránce by radnice měla být hotova do konce června, poté bude následovat instalace nábytku a vybavení IT technikou a spuštění provozu předběžně plánujeme na konec srpna či začátek září. Zprovoznění nechceme uspěchat zejména s ohledem na vysychání stavby, které by se mohlo negativně projevit zejména na nově instalovaném nábytku či výpočetní technice. Běžný provoz radnice je v současných prostorách zajištěn a spuštění nové radnice nechceme urychlovat na úkor kvality celé stavby či jejího vybavení. Při spuštění provozu pak počítáme samozřejmě s představením výsledné rekonstrukce nejširší veřejnosti.

Papíry do popelnice nepatří

Vyhláška o likvidaci odpadů v našem městě zcela jasně stanoví, které odpady je možno dávat do popelnic a ukládá povinnost odpad vytrdit podle druhů a uložit ho na určená místa. V případě papíru a elektrozařízení je tímto místem sběrný dvůr, kde je možno bezplatně tento odpad odevzdat a ten je dále využit v rámci recyklace.

V poslední době se snažíme tento systém rozšířit, vyjít vstříc občanům a usnadnit jim třídění a likvidaci odpadů rozmístěním modrých kontejnerů, do kterých je možno ukládat papír. Po zkušebním provozu prvního modrého kontejneru u obchodního domu, byly přidány tři další na naše sídliště a v nejbližší době bude přidán ještě kontejner na elektroodpad k obchodnímu domu.

Papír je nutno před uložením rozebrat či složit, aby prošel štěrbinou do kontejneru a ten nebyl zaplněn krabicemi. Papírový odpad bude dále likvidován ve spolupráci s naší základní školou, která tím získá prostředky na žákovské aktivity. Město by mělo tímto systémem snížit množství odpadu ukládaného na skládku. Podobně je tomu i se sběrem elektrozařízení a ostatního tříděného odpadu. Pro většinu občanů je třídění odpadu již samozřejmé a věřím, že přivítají možnost dalších míst pro jejich ukládání ve svém okolí.

Děti dostaly dárek ke svému dni

Dětský den v letošním roce byl, kromě tradičního odpoledne uspořádaného městem tentokrát na téma „Cesta do pravěku“, ve znamení obnovy a doplnění všech dětských hřišť. Nátěry a opravy

dřevěných prvků na hřištích probíhaly již od dubna a přímo na Den dětí pak proběhla montáž a instalace nových herních prvků na všech dětských hřištích ve městě i v místních částech.

Domečky, hrazdy, houpací mosty, kladiny i houpačky doplnily dětská hřiště zejména v mateřské škole a ve Smetanově ulici.

Do školky míří velká investice

Zcela zásadní změna čeká v letošním roce naši mateřskou školku. Po 35 letech provozu dojde k celkové rekonstrukci všech sociálních zařízení v dětských pavilonech, výměně všech zařizovacích předmětů, rozvodů vody, odpadů, obkladů i dlažeb. Investici téměř za 2 mil. Kč bude provádět na základě výběrového řízení firma Kostka JH s.r.o. z Jindřichova Hradce převážně o prázdninách tak, aby byl co nejméně narušen a omezen provoz ve školce. Na akci se nám podařilo získat i dotaci z Jihočeského kraje prostřednictvím Mikroregionu Řečicko ve výši 490 tis. Kč a pomůže nám i dotace a věcná pomoc ze soutěže Domestos. Není to však jediná investice v letošním roce, neboť již bylo zakoupeno nové vnitřní vybavení pro MŠ – lehátka za 168 tis. Kč. V současné době probíhá výměna venkovního osvětlení MŠ a celé ulice Lomnického. Posíleno o novou atrakci bude i dětské hřiště v MŠ a výměna čeká i dožívající venkovní altány. Vyměněno bude rovněž i osvětlení učeben za nové, odpovídající současným normám. Tuto mimořádnou investici umožnilo dobré hospodaření města v loňském roce, kdy rozpočet skončil přebytkem, který zapojujeme v letošním roce zejména do školství, oprav komunikací a veřejných ploch v okolí kulturního domu.

Historie města lidi zajímá

S velkým zájmem se setkal další díl promítání mapující starší i novější historii dění v našem městě. Již při příchodu do kulturního domu bylo vidět četné přicházející skupinky zájemců. Ti pak zcela zaplnili připravený sál a poprvé se musel otevřít i balkon, aby se početné publikum – více než 150 lidí – mohlo pohodlně usadit ke sledování dalšího dílu filmové historie města.

Pro filmové milovníky byly tentokrát v několika částech připraveny záběry od P. Josefa Šlechty, Martina Vondrky i Karla Klačky a krátké snímky z produkce společnosti CasBena „Lup“ a „Yetti, muž sněžný“. Pořadem opět provázel s nadhledem sobě vlastním Karel Sláma, který svým kultivovaným a vtipným komentářem přiblížil promítané snímky i historii jejich vzniku. Po technické stránce pak program zajišťoval František Beneš, který se rovněž podílel na digitalizaci všech filmů, jejich ozvučení a komentáři. Některé snímky jsme již viděli, ale přesto publikum zaujaly, hrané filmy pak byly předvedeny spolu s většinou herců, kteří zavzpomínali na jejich natáčení.

Bylo velmi zajímavé sledovat, jak se Řečice mění, některé stavby ustupují a jiné vznikají, plno účastníků není již mezi námi a máme možnost si je připomenout. Mě zejména zaujala reportáž z fotbalového utkání ze sedmdesátých let, kterého jsem se zúčastnil, a zejména stav hrací plochy, která tenkrát připomínala spíše oraniště a nedá se srovnat s dnešním perfektním trávníkem i ostatním zázemím fotbalového hřiště.

Celé promítání se všem velmi líbilo a spolu s nezbytným občerstvením se protáhlo do večerních hodin a všichni návštěvníci se již těší na další díl naší filmové kroniky.

Další divadelní premiéra

Pátek 22. dubna byl v našem KD opět ve znamení divadelní premiéry v podání divadelního spolku J. K. Tyl, tentokrát hry francouzského autora Marca Camolettiho „Na správné adrese“. Lechtivá komedie situovaná do Paříže šedesátých let minulého století zcela zaplnila po oba dny náš kulturní dům a diváci se velmi dobře bavili při záměnách a nedorozuměních, způsobených několika naráz podanými inzeráty čtyřmi obyvatelkami bytu na prestižní pařížské adrese.

Majitelka bytu Georgette, ztělesněná Eliškou Vítovou, hledá nájemníka, služebná Marie Louisa, v podání Jany Marešové, hledá nápadníka, Jacqueline Jany Chvojkové hledá model pro portrét Spartaka a Jeanine Báry Volfové vyučuje hře na klavír. Postupně přicházející zájemci o jednotlivé inzeráty se samozřejmě popletou, Spartakus Vladimíra Kaliny dostane křeč u majitelky bytu, která opije nápadníka Václava Roubíka, zájemce o byt (v podání Petra Nekuta) skončí v sukýnce

Spartaka a místo klavíru vyučuje služebná Marie Louisa Jana Kalinu základům lásky. Všichni zájemci skončí ve spodním prádle, ale nakonec vše dobře dopadne jako v každé bláznivé komedii.

Hru režírovala po roční odmlce Jarka Vlková a uspěla jak s jejím výběrem, tak s jejím nacvičením, které nebylo kvůli pracovnímu vytížení některých herců zrovna snadné. O jednoduchou, ale plně funkční scénu se postaral Karel Staněk společně s Miluškou Pomijovou, zvuk a osvětlení zajistil Petr Žížka a Ondra Volf, který při obou představeních zodpovědně nahradil nemocného Petra Žížku, plně vytížené byly nápovědky Maruška Šašková a Lenka Žáková, bezchybně fungovala inspicie Radky Volfové, kostýmy Romany Ševčíkové, masky Hanky Staňkové.

Obecenstvo se po oba dny velmi dobře bavilo a divadelnímu spolku patří poděkování za velmi dobrou práci, odvedenou při nácviku i samotném představení. Hra bude u nás uvedena ještě jednou na podzim a vyjede se s ní do Jindřichova Hradce, Nové Bystřice, Deštné a možná i do dalších měst. Na léto se do zámeckého parku připravuje opakování pohádky Ježibaby z Babína a již se mluví o přípravě zcela nové autorské pohádky Tomáše Englického v režii Karla Zaviačiče, jejíž nácvik má začít na podzim. V pátek 27. května u nás hostoval divadelní soubor z Deštné se Slaměným kloboukem. I nadále chceme do našeho kulturního domu zvát soubory odjinud a obohatit tak divadelní nabídku.

Sokolové v Kardašově Řečici

TJ Sokol, jejíž 120. výročí založení si v letošním roce připomínáme, patřila vždy k nejsilnějším a nejaktivnějším organizacím ve městě nejenom počtem svých členů, ale zejména širokým záběrem, který se nevěnoval pouze tělocvičné činnosti, ale i věcem společenským, kulturním i osvětovým. Původní tělocvičný záměr byl pevně spojen i s akcentem národnostním, který byl velmi potřebný, jak za Rakouska, tak v dobách budování i ohrožení první republiky, a ustupuje do pozadí v roce 1948.

Velkým impulsem pro sokolské hnutí v našem městě byla výstavba vlastní „Sokolovny“ v roce 1921, která poskytla kvalitní zázemí pro sokolskou činnost a její nebývalý rozvoj za první republiky. Stala se však též sálem společenským, kde se hrála divadla, kino a probíhala zde většina plesů či cvičení žáků místní školy. S historií místního Sokola je spojena celá řada jmen našich spoluobčanů, která si zaslouží naši úctu a vděčnost, ať již jsou to zakladatelé Grégr, Stejskal či Drchovský přes dlouholeté činovníky Vodrážku, Šímu, Veselého, Kursu či Vodičku až po rodinu Paarů, která darovala pozinky a materiál pro stavbu nové Sokolovny.

Všem bych chtěl za jejich práci pro Sokol a město poděkovat a zároveň bych chtěl ocenit práci paní Maršíkové, která historii Sokola sepsala ve zvláštním čísle Řečických zajímavostí. Trochu mě mrzí, že samotný Sokol si toto své výročí důstojně nepřipomněl, organizace s takovou historií a významem by si to určitě zasloužila.

Bohatý společenský víkend

Konec dubna a začátek května bývá již tradičně spojen s celou řadou kulturních a společenských akcí. Nejinak tomu bylo i tentokrát. Již ve čtvrtek připravovali místní hasiči tradiční májku v obecním lese, která tentokrát měřila přes 28 metrů, a byl problém se s ní na některých místech vytočit. V sobotu pak byla doplněna o nezbytný věnec a za pomoci hydraulické ruky byla vztyčena na našem náměstí a velmi pečlivě hlídána hasiči až do rána, aby nepřišla k nějaké úhoně. Okolím města, zejména Pecák a Metel, bylo zaplaveno stovkami cyklistů, kteří využili pěkného počasí k účasti na závodě Krajem rybníků. Sobotní podvečer pak byl na místním fotbalovém stadionu nejprve ve znamení fotbalového utkání mezi místním Sokolem a Slovanem Břilice, který po bojovném výkonu plném chyb na obou stranách vyhráli naši borci 2:1. Poté se již na jejich místo začali slétat čarodějnice i čarodějníci, aby se zúčastnili tradičního sabatu. Nejprve proběhla soutěž o nejlepší čarodějnice, kterou hodnotily staré a zasloužilé čarodějnice, a vítězové si odnesli celou řadu odměn. Potom již vzplála obrovská hranice dřeva a čarodějnický rej vypukl naplno, bylo se opravdu radost dívat na výkruty a zatáčky na nejmodernějších turbo-košťatech i na starších modelech. Snad jenom technický stav některých strojů byl neuspokojivý a technická přejímka musí

být příště mnohem přísnější, aby se předešlo případným haváriím. Na konci létání pak bylo podáno občerstvení v podobě opečeného praseta a dalších laskomin, a tak byla spokojenost všeobecná.

Nedělní prvomájové odpoledne pak bylo ve znamení setkání v Masarykově háji, kde se sešlo více než sto účastníků, aby si připomněli tentokrátě dvě významná výročí z historie našeho města, a sice 120 let od založení místního Sokola a 100 let od úmrtí významného řečického rodáka Jaromíra Hrubého. Obě tato výročí byla písemně zpracována paní Zdenkou Maršíkovou – „120 let TJ SOKOL Kardašova Řečice“ ve zvláštním čísle Řečických zajímavostí a v knize „Slovanský sen Jaromíra Hrubého, novináře, překladatele, spisovatele“. Obě díla jsou k zakoupení na radnici, Řečické zajímavosti také v občerstvení na autobusové zastávce.

Po krátké vzpomínce na obě události již následoval kulturní program, ve kterém vystoupila skupina Xtet z Jindřichova Hradce a samozřejmě pak dechová Machova kapela, která navodila tu správnou májovou náladu. Diváci ji nechtěli nechat odejít a nakonec došlo i na nezbytné Sokolíky. O občerstvení se starali vzorně hasiči z Mnichu a spokojenost tak byla všeobecná. Odpoledne se zkrátka vydařilo a chtěl bych tímto poděkovat všem, kteří se na něm podíleli.

Město vzpomnělo svého rodáka

Jméno Jaromíra Hrubého většině našich občanů moc neříká, ti pozornější si ho spojí se jménem našeho náměstí a ti starší s historií města, na jejímž zpracování se podílel. Jaromír Hrubý se narodil 23. října 1852 v domě čp. 71 na řečickém náměstí, které dnes nese jeho jméno a na němž je též umístěna pamětní deska. Rodina Hrubých patřila mezi významné rodiny našeho města, otec byl vzdělaný a sečtělý, byl hybnou silou kulturního dění ve městě a spolu s páterem Fortunátem stál u zrodu vlastenecké společnosti. Byl městský radní, později purkmistr a podobně vedl i svého syna Jaromíra, který studoval nejprve gymnázium v Jindřichově Hradci a poté techniku v Praze, kterou nedokončil. Stal se novinářem v Národních listech, kde psal celou řadu fejetonů a článků. Navštívil několikrát Rusko, kde působil několik let jako vychovatel, naučil se dobře rusky, stal se propagátorem panslavismu a začal překládat ruské klasické autory do češtiny. Po svém návratu redigoval Ruskou knihovnu, ale nezapomínal ani na své rodné město, kam se často vracel a kde zpracovával v knize „Řečice Kardašova a bývalé panství řečické“ a později v třídílném „Místopise Řečice Kardašovy“, podrobně historii města, jeho domů a rodů, za což mu městská rada udělila v roce 1893 čestné občanství, kterého si velmi považoval. Zemřel 3. února 1916, tedy před sto lety a naše město si toto výročí připomnělo vydáním knihy „Slovanský sen Jaromíra Hrubého, novináře, překladatele, spisovatele“ od Zdenky Maršíkové, která přibližuje jeho život a dílo.

Další akcí k tomuto výročí pak byla návštěva jeho hrobu v sobotu 21. května 2016 v Praze na Vinohradském hřbitově, kde je pochován a kde jsme položili kytici se stuhou na jeho hrob. Vzpomínky se zúčastnilo třicet našich občanů a setkali jsme se zde též se čtyřmi zástupci rodiny Hrubých, z nichž jeden se jmenuje také Jaromír Hrubý, i když to není přímý potomek, protože Hrubý sám rodinu neměl. Příjemné setkání s rodinou doplnilo pár slov o životě a díle Jaromíra Hrubého nad jeho hrobem, položení kytice a zapálení svíčky. Zároveň jsme pozvali všechny do našeho města u příležitosti řečické pouti, kdy proběhne křest knihy Zdenky Maršíkové o Jaromíru Hrubém. Na Vinohradském hřbitově jsme zašli také ke hrobu Václava Havla, který je nedaleko, položili jsme zde květiny a zapálili svíčku na jeho památku. Odpoledne jsme navštívili Divadlo Na Fidlovačce a po představení muzikálu „Jeptišky“ jsme odjeli domů. Pěkné počasí nás provázelo celý den a vrátili jsme se spokojeni domů do Kardašovy Řečice s pocitem příjemně stráveného dne.

V rámci tohoto výročí bude též obnovena náhrobní deska rodičů Jaromíra Hrubého na starém hřbitově v Kardašově Řečici.

MVDr. Petr Nekut

Sbor pro občanské záležitosti

Dne 19. 03. 2016 přivítala předsedkyně Sboru pro občanské záležitosti paní Jana Chvojková do života nejmladší občánky našeho města a okolních obcí:

Filip Bašta
Štěpán Vodrážka
Emma Smrčková
Sára Doubravská
Jakub Vodička
Vanesa Kasperová

Jakub Šimek
Adam Kodym
Tereza Mauzerová
Jakub Hunal
Ondřej Ondřej
Patrik Skotnica

Přejeme jim do života hodně zdraví a štěstí!

Ve druhém čtvrtletí letošního roku oslavili nebo ještě oslaví svá významná životní výročí tito naši spoluobčané:

Marta Kolbeková
Jiřina Kohoutová
Josef Lakatos
Karel Hanuš
Jiřina Kolářová
Jan Lukášek
Marie Vybíralová
Eva Špačková
Blažena Janů

Božena Červenková
Libuše Hanušová
Vlasta Kořínková
Jana Doubravská
Anna Suchá
Ludmila Němečková
Blažena Dvořáková
Zdeněk Beníšek

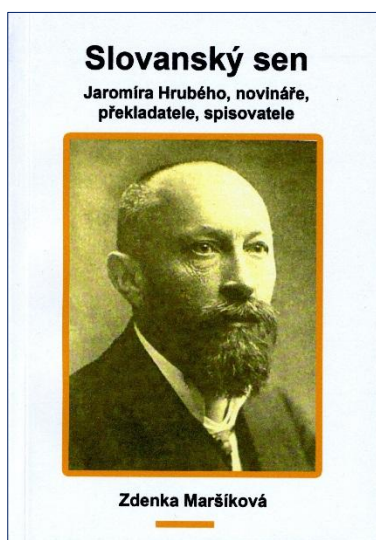
Milan Surý
Růžena Holubová
Ivan Sláma
Ladislav Joun
Irena Kasandová
Ladislav Babický
Jaroslav Hlaváček
Růžena Šimečková
Marta Hoyerová

Do dalších let přejeme všem jubilantům pevné zdraví a spokojenost.

Zdeňka Bzonková, Jana Chvojková

Nové knihy řečických autorů

Městský úřad Kardašova Řečice upozorňuje čtenáře Řečických zajímavostí a příznivce města na další publikace řečických autorů, které město vydalo k 100. výročí úmrtí našeho rodáka, spisovatele a novináře Jaromíra Hrubého.

Knížka Zdenky Maříškové „Slovanský sen“ přibližuje dosud neznámé životní osudy Jaromíra Hrubého a odkrývá rozsah jeho žurnalistiky i jeho aktivní účast ve všeslovanském hnutí. Významným pramenem byla autorce dosud nezveřejněná pozůstalost J. Hrubého.

Knížka pohádek a veršů je společným dílem více autorů. Představuje několik pohádek Jaromíra Hrubého, pohádky a verše Zdenky Maříškové, Jana Frolíka, Aleše Šindeláře a Petra Skalického a je vybavena ilustracemi Al. Šindeláře a obrázky řečických dětí - Anny a Emmy Kůrkových, Žanety Pivcové, Jany Šenoldové, Julie Tourkové a Viktorie Vobrové. Editorem knížky je Jan Frolík.

Obě publikace budou pokřtěny v sobotu 25. června 2016 v rámci odpoledního programu Poutového pódia na řečickém náměstí a současně bude zahájen i jejich prodej.

Městský úřad Kardašova Řečice a redakce Řečických zajímavostí

SBÍRKA PRO ROLNIČKU

Dne 21. dubna se v našem městě konala veřejná sbírka v rámci Rolničkových dnů 2016 pro Diakonii Rolnička Soběslav. Žáci a žákyně 9. třídy naší základní školy vybrali do svých pokladniček **8 917 Kč**. Je to zatím nejlepší výsledek sbírky v Kardašově Řečici.

Výtěžek sbírky bude použit na rozjezd nové sociální služby. Jedná se o odlehčovací službu, která bude určena dospělým lidem s mentálním a kombinovaným postižením, jejímž cílem je poskytnout podporu pečujícím rodinám, které v domácím prostředí pečují o svého blízkého s postižením a na čas potřebují v této péči vystřídat. Díky výtěžku Rolničkových dnů a přislíbené podpoře rozvojového projektu Jihočeského kraje může Rolnička zahájit stavební úpravy prostor a nákup potřebného vybavení a zařízení provozu. Provoz služby bude zahájen v září 2016 pod názvem CENTRUM DENNÍCH SLUŽEB PRO DOSPĚLÉ KLIENTY.

Poděkování náleží vedení školy, které sbírku umožnilo, žákům a žákyním 9. třídy.

DĚKUJEME VŠEM NAŠIM OBČANŮM, KTERÍ PŘÍSPĚLI NA DOBROU VĚC!

Za Rolničku: Ludmila Pokorná (vedoucí fundraisingu), za ZŠ: Mgr. Lenka Míchalová

Návštěva Žižkových kasáren

Ve čtvrtek 26. 5. 2016 jsme se s žáky 1. a 2. tříd vypravili na návštěvu kasáren v J. Hradci. Cestovali jsme vlakem a MHD. V kasárnách se nás ujala četařka Čeládyová (snad jsem napsala jméno správně). Na stanovištích nás doprovázeli tatínkové/vojáci pan Cejpek a pan Vilda. A co jsme všechno viděli? Zbraně, kterými bychom se snad ubránili (jen kdybychom je unesli, ale není všem dnům konec). Prohlédli jsme si všechny potřebné věci, který musí mít voják v batohu na zádech, když jde do terénu na několik dnů. Takové zavazadlo váží 40 kg. Šest našich děvčat ho dokázalo odpoutat od země. Uf! A nést ho několik kilometrů? Pavlík Tarkanič a Natálka Kriegová si vyzkoušeli speciální lůžko pro zraněné. Položili se na ně, ostatní spolužáci zapnuli bezpečnostní pásy, napumpovali vzduch a pak společnými silami malý kousek poponesli. Prohlédli jsme si vojenskou sanitku. Nějaký voják říkal, že máme uvnitř hledat poklad, ale žádný tam nebyl, to byla jen vojenská legrace. Vyzkoušeli jsme si vysílačky, prohlédli ze všech stran auta, obrněný transportér, podívali se do panduru, vlezli na střechu (někomu pomohli vojáci), někdo za volantem spustil sirénu, mluvil do vysílačky. Trochu unaveni, ale překvapení! Vítek Cejpek slavil tento den 8. narozeniny – popřáli jsme mu vše nejlepší, zdravíčko, štěstí a radost z dárků od mamky a taťky. Vítekův taťka měl pro každého žáka připravený "cuc na kládě v čokoládě" - nanuka, kterého všichni bez mrknutí oka vychutnali plnými doušky. Pak už si všechny děti vyzkoušely skákací hrad, posvačily a čekala nás ukázka bojového umění MUSADO. Viděli jsme rozcvičku - kotrmelce ve dvou, různé pády a ukázky obrany. Všechno bylo strašně moc rychlé, takže nám obranu vojáci ukázali i v pomalých krocích (i s lámáním kostí). Představte si, že mezi nimi byla i jedna žena, která uměla neskutečně rychle a dobře padat na zem a prý necíčila žádnou bolest. Je to normální? Asi ano, ale chce to cvik a udržet si kondici. Ochutnali jsme pravý vojenský čaj z várníc. Dobrý, dal by se pít každý den. Splnili jsme nějaké úkoly, dostali drobné odměny. Abychom nevěděli, jaké číslo zavolat, když potřebujeme lékaře, policistu nebo hasiče. A už se blížíme k závěru, čekal na nás Jakub. Že nevíte, kdo to je? My to také nevěděli. Je to lezecká stěna, na které vojáci trénují. Představte si, že dokáží slanit i hlavou dolů. Na lana, do 4. patra na balkon nás nepustili, tak jsme si prolezli trubky. To také chtělo odvalu na 100 %. Tma černá jako noc, lezete, před sebou máte kamarády, za sebou vojáky, takže nemůžete projevit ani kapku strachu. Dokázali jsme to. Nakonec jsme v pravé vojenské umývárně smyli trochu té špíny a pěšky se vydali do cukrárny Kaštánek na sladkou odměnu. Posilnění jsme se pomalu přesunuli na vlakové nádraží a odjeli domů do K. Řečice, kde na nás čekali rodiče, nebo nás p. učitelky odvedly do družiny.

Pochvala patří všem žákům 1. - 2. tříd. Byli vzorní, nikdo nezlobil.

Děkujeme paní Cejpkové za pomoc.

Děkujeme i panu Cejpkovi za "cuc na kládě v čokoládě".

Děkujeme panu Vildovi za ukázkou slánění hlavou dolů.

Všechny pochvaly udělily p. u. M. Zikešová a p. u. L. Míchalová

Finanční gramotnost v 9. třídě

V úterý 24. 5. 2016 proběhla při hodině Svět práce beseda s pracovníky banky Sparkasse o finanční gramotnosti. Naši žáci udrželi pozornost na uzdě, dokázali reagovat, odpovídat na kontrolní otázky, se zaujetím si prohlíželi ochranné prvky na tisícikoruně, zkoumali skartovaný milión korun českých. Za správnou a rychlou odpověď je čekala drobná nebo sladká odměna, ze které měli neskutečnou radost a zamyšlené, někdy trochu podmračené obličejy se rozzářily. Dokonce i další dny si pamatovali, co je to lichva, RPSN a věděli, že od Providendu si nikdy nepůjčí ani korunu.

Děkuji pracovníkům banky za dobře připravenou prezentaci a poučné informace.

V knihovně

V úterý 19. 4. 2016 jsme navštívili místní knihovnu. Paní knihovnice Jitka Vondrková nám vysvětlila, jaký je rozdíl mezi knihovnou a knihkupectvím, jak máme zacházet s knihami, co smíme a nesmíme. Viděli jsme také největší, největší a nejmenší knihu. Prohlédli jsme si pohádkové knížky a vzpomínali na večerníčkové postavičky.

Na konci školního roku nás čeká ještě jedna návštěva knihovny s překvapením. Jaké bude, co se chystá, kdo to ví? Už se těšíme do nové knihovny. A víte proč? Bude tam jezdit v - - - h. (To nám prozradila p. Vondrková.)

PaedDr. Milena Zikešová

Mezinárodní den skřítků

30. května 2016 se žáci 3. A stali oblíbenými skřítky, vílou či jinou pohádkovou postavou. Tím podpořili vyhlášený Mezinárodní den skřítků. Úkolem bylo pro žáky i učitele přijít do vyučování v masce, v hodině slohu ji popsat ústně i písemně, nakreslit sám sebe v kostýmu pohádkové bytosti a hlavně zasoutěžit si o nejzdařilejší a oblíbenou masku. Body udělovali spolužáci v závěru Dne skřítků. A protože se žáci touto akcí zapojili do soutěže nakladatelství Albatros, museli zhotovit originální foto, a to poslat redakci. Výsledky se dozvíme koncem června. Několikahodinové převtělení se do pohádky žáky jistě pobavilo. Není divu, protože kouzelné pohádky se zázračnými prvky, ve kterých se to hemží vílami, draky nebo skřítky a dobro vítězí nad zlem a slabší nad silnějším, prostě malé děti milují a znají. Jejich nadšení pro pohádky jim můžeme jenom závidět.

Mgr. Dagmar Vyhliádková

Konec školního roku v mateřské škole

Vážení čtenáři, blíží se čas vytoužených prázdnin a dovolených a v mateřské škole vrcholí přípravy na loučení s našimi předškoláky.

Největší akcí na konci školního roku je bezesporu Zahradní slavnost, kterou připravujeme pro děti a jejich rodiče na 14. června od 15 hodin. Děti svým nejbližším předvedou, co se naučily s paními učitelkami na aerobiku a na hudebně-pohybovém kroužku. Dovršením celé slavnosti bude ostužkování našich 25 předškoláků. Poté se přesuneme na stanoviště, kde budou děti s rodiči společně plnit úkoly za sladkou odměnu. Tak jako každoročně bude pro děti připraven skákací hrad a cukrová vata. I letos rodiče připraví občerstvení pro všechny zúčastněné.

Z 21. na 22. června budeme s předškoláky spát ve školce. Sejdeme se v 18 hodin a společně si vyzdobíme kšiltové čepice, které budou dětem připomínat strávený čas v mateřské škole. U táboráku si opečeme vuřty a zazpíváme si s kytarou. Asi největším zážitkem večera bude stezka odvahy, při které si děti sesbírají do sáčků ceny za statečnost. A potom už se půjde do hajan, každý do svého spacáku se svým oblíbeným plyšákem.

Celému městu budou naši předškoláci představeni na tablu, které naleznete na náměstí ve výloze bistra. Slavnostní rozloučení s dětmi proběhne 30. června v 10 hodin v kulturním domě.

Na konci školního roku bych ráda poděkovala v první řadě všem zaměstnancům školky za jejich práci. Paním učitelkám za vzornou péči o děti, paním kuchařkám a uklízečkám za práci, bez které by školka nemohla dobře fungovat.

Děkuji také všem sponzorům, kteří přispívají k financování některých aktivit školky a pomáhají plnit přání dětí. A v neposlední řadě děkuji městskému úřadu za údržbu areálu školky a také za finanční pomoc.

Děkuji rodičům za spolupráci, podporu a za důvěru, kterou v nás mají. Protože jediné společně můžeme dosáhnout kvalitní výchovy a vzdělání našich dětí.

Za celý kolektiv mateřské školy přeji dětem, hodně úspěchů ve škole a Vám všem přeji krásně prožitou dovolenou a prázdniny.

Bc. Jana Jandová

Stará cesta do Soběslavi aneb „dlouhá důra“

(tip pro cyklisty na výlet ve stopách historie)

Po dávných cestách často chodíme i jezdíme, aniž bychom si uvědomovali jejich starobylost, aniž bychom tušili jejich roli v dějinách kraje, který byl jimi protkán jako pavučina, jež se v čase nijak zásadně neměnila. Až teprve v posledních dvou stoletích byl tento systém značně narušen. Moderní silniční síť má u nás svůj počátek převážně v 19. století. Nové silnice někdy kopírovaly cesty starší nebo aspoň jejich části, jindy byly vyměřovány zcela nově, v co nejpřímějších trasách, a staré cesty časem zanikaly. Nejvíce jich asi mizelo ve 20. století při scelování polí do velkých lánů. Tento osud potkal i kdysi významnou a frekventovanou obchodní a poštovní cestu, spojující Řečici se Soběslaví. Jaromír Hrubý se o ní zmiňuje ve svém místopisu, kde ji označuje lidovým názvem „dlouhá důra“. Je to zkomolenina z francouzského výrazu „longue tour“ (dlouhá cesta), připomínající, že se v našem regionu pohybovala francouzská vojska, a to nejméně od třicetileté války v 17. století, dále v období válek o rakouské dědictví ve století osmnáctém i za válek napoleonských na přelomu 18. a 19. století.

Slovní spojení, odposlouchané od francouzských vojáků, si česká lidová tvořivost upravila způsobem poněkud svérázným, leč jistě dobře zapamatovatelným.

Když jsme u té francouzštiny, připomeňme si i další slovo, které u nás v těch dobách zakořenilo, a to náš krajový výraz pro označení příkopu podle silnice „taluta“, jenž má původ ve francouzském „talus“, tedy svah (ÚJČ, Naše řeč č.3/1974).

Stará cesta k Soběslavi byla kdysi pokračováním původní cesty z Kardašovy Řečice do Pleší. Odtud dál vedla co nejpřímější trasou zcela mimo obce. Z Pleší vycházela soběslavskou brankou, sestupovala po svahu kopce Chlum směrem k Záhoří, vedla po hrázi rybníka, jenž se podle ní dodnes nazývá Silniční (tedy nikoli podle současné silnice, která vznikla až v roce 1833, neboť rybník je mnohem starší) a dál stoupala do svahu směrem k Božím mukám u Doňova. Jedeme-li po dnešní státní silnici z Řečice k Doňovu, tak bezprostředně před Doňovem je uvidíme napravo v polích. Původní cesta, která kolem nich vedla, je rozoraná. Vede tudy příčně nová cesta, spojující Záhoří a Doňov, budovaná až po polovině 20. století. Při bližším ohledání bychom zjistili, že Boží muka jsou vůči směru této cesty poněkud natočená a navíc je cesta ignoruje i tím, že neprochází před, ale za nimi. Jejich pozice tak dokazuje, že stávala kdysi při jiné cestě. Je to jediná památka na tento úsek původní cesty do Soběslavi. Podle ústního podání řečického pamětníka byla pěšími využívána v celé délce ještě počátkem 20. století. Dnes jsou z ní zachovány jen krátké úseky, které lze ale dobře identifikovat.

Historická mapa nám pomůže najít pokračování „dlouhé důry“, která je od těchto Božích muk dál rovněž rozoraná a mizí v polích a lukách až ke katastru Přehořova, kde její zachovalá část prochází lesem. K tomuto místu se snadno dostaneme po silnici, vedoucí ze Lžína na Přehořov, z níž kousek za lesem odbočíme u křížku vlevo na polní cestu. Ta nás dovede k cípu lesa, odkud si můžeme lesní cestu projít až ke kamennému mostku přes potok na horním okraji lesa a vrátit se zpět.

Výhledem směrem k Soběslavi uvidíme uprostřed polí další osiřelá Boží muka, jež jsou rovněž pozůstatkem po dlouhé důře. Mapa nám ukáže, jak se k nim dostat. Je třeba vrátit se na silnici od Lžína a dojet na kraj Přehořova. Najdeme zde vpravo od silnice povalený kamenný kříž a proti němu vlevo odbočující polní cestu, po které se k Božím mukám dostaneme. Bohužel jsou dost zdevastovaná a jejich bezprostřední okolí neutěšené.

Vrátíme se zpět do Přehořova, projedeme obcí a směřujeme po žluté turistické značce k vrchu Kobylín. Na jeho úbočí odbočuje cesta vpravo s kopce, při níž uvidíme mezi dvěma lípami kamenný podstavec se zbytkem uraženého litinového kříže. Od posledních Božích muk v polích vedla kdysi stará cesta po úbočí Kobylína k tomuto kříži. A zde už jsme opět na zachovalém úseku „dlouhé důry“ a pokračujeme po ní s kopce směrem k lesu do údolí Dírenského potoka, kde už začíná chlebovský katastr, a kde nás čeká pozoruhodné překvapení v podobě starého kamenného mostu se dvěma oblouky, jehož „patina“ prozrazuje jeho značné stáří. Omšelé mostní kameny místy pokrývá mech a ze škvír trčí trsy travin. Je to kamenný svědek kdysi frekventované obchodní a poštovní cesty mezi Soběslaví a Jindřichovým Hradcem, která měla svůj význam i pro celý zdejší region. V publikaci Petra Lintnera Pohledy soběslavské najdeme o tomto mostě, označeném jako „kamenný klenot“, krátkou zmínku, v níž se dočteme, že šířka mostu byla vyměřena k projetí jednoho vozu, a také, že nejstarší písemná zpráva o něm pochází z roku **1539**. Věk má tedy opravdu úctyhodný.

Až se vynadíváme na most ze všech dostupných úhlů a pořídíme řadu fotografií, jak nám vzrostlé kopřivy dovolí, pokračujeme dál lesní cestou do mírného svahu až na okraj lesa, kde poslední zachovalá část dlouhé důry končí. Odtud kdysi mířila k Veselskému předměstí a do centra Soběslavi. Nyní je však před námi dálnice D3 a cesta je stočena vpravo k novému mostu přes dálnici, jenž spojuje Chlebov se Soběslaví. Zde se můžeme rozhodnout, zda se vrátit přes Chlebov a Přehořov zpět, nebo zvolit jinou zajímavou zpáteční trasu.

Nutno ještě podotknout, že v současné době probíhá jednání s Národním památkovým ústavem v Českých Budějovicích o zařazení mostu mezi kulturní památky. Doufáme, že to odstartuje i potřebnou revitalizaci mostu, potoka i jeho okolí. Kontakt s MÚ Soběslav nám dává naději, že město, v jehož správě se most nalézá, věnuje mostu potřebnou péči.

Václav a Zdenka Maršíkovi

Prameny - Jaromír Hrubý: Místopis Řečice Kardašovy, Petr Lintner: Pohledy soběslavské, první díl, 1. a 2. Vojenské mapování, turistická mapa, vlastní ověření v terénu

Slavné cyrilometodějské jubileum v r. 1863 a kousek neznámé řečické historie

Památku slovanských věrozvěstů, Cyrila a Metoděje, kteří přišli na Moravu v roce 863 šířit křesťanství, sloužit mše ve srozumitelném slovanském jazyce a dát zdejším lidem písmo (hlaholici), si připomínáme každoročně 5. července. Nebylo to tak vždy. V Čechách a na Moravě se jejich památka dříve připomínala 9. března. Až v roce 1863 bylo při příležitosti **1000. výročí** jejich příchodu na Moravu ustanoveno nové datum svátku - 5. července. Avšak lokální oslavy se toho roku konaly po celé zemi od jara do podzimu. Na mnoha místech byly na počest věrozvěstů odhalovány jejich sochy, stavěny jubilejní památníky, vysazovány pamětní lípy, do věží kostelů

věšeny zvony s jejich jmény. V pražském Karlíně byl v říjnu toho roku, jako první v Čechách, vysvěcen nově postavený kostel sv. Cyrila a Metoděje. Slavné mše k oslavě věrozvěstů se konaly na moravském Velehradě, poutním místě, které je centrem jejich kultu již od 14. století, a kam směřovaly tisíce poutníků.

V roce 1864 vyšlo k jubileu slavnostní album „Cyrill a Method“, do kterého přispěl básněmi i řečický rodák Boleslav Jablonský. Nakladatelem byl Rudolf Rohrer, jenž vyhlásil na dílo subskripci. Trvalou památkou měla být i publikace, nazvaná „Vzpomínky na cyrillo-methodějský rok 1863“, kterou sestavil Jan Vychodil (2. vydání 1913). Mimo jiné tu zaznamenáme účast Boleslava Jablonského, na slavnosti Cyrila a Metoděje, pořádané Akademickým čtenářským spolkem 25. srpna v Brně a následně při slavnostní mši 29. srpna na Velehradě. V kapitole, nazvané „Církevní oslava cyrillo-methodějská mimo Velehrad,“ jsem našla i zápis o tom, jak se toto výročí slavilo v Řečici.

„V Kardašově Řečici konávala se 9. března po více roků zvláštní pobožnost, ale roku 1863 sešli se tu kněží ze dvou vikariátů, soběslavského a bystřického, počtem 36 ctihodných starců, mezi nimiž jeden nad osmdesátku, a ti konali obvyklou slavnost s okázalostí neobyčejnou, na základě pastýřského listu pro Čechy. Školní děti vyšly v průvodu z nádherně vystavené školy naproti kostelu, ubírajíce se okolo chrámu a píseň zpívající; k nim připojilo se kněžstvo, vycházející z fary v rochetkách, ozdobených štolami. Posadivše se do stolic v presbyteriu, modlili se chorálně Primu, pak sedm kajících žalmů, potom se veřejně zpovídali a modlili se Tercu. Poté sloužil veledůst. p. probošt z Jindřichova Hradce mši svatou. Po „Beránku Boží“ přistupovalo duchovenstvo s rozžatými svícemi ku svatému přijímání. Po mši svaté mluvil veledůst. p. pontifikant Petr Weber ku kněžstvu česky, ač rodem Němec, velmi dojemně napomínaje k jednotné víře, naději a lásce, abychom těmito ctnostmi, jež našim předkům prvně hlášány byly od sv. apoštolů Cyrilla a Metoděje, byli zajedno v učení apoštolském s tou církví, do kteréž oni předky naše uvedli. Místní vp. farář, sedmdesátník, jsa vypraven na pouť do Jeruzaléma (P. Bernard Christlbauer), doručil každému obrázek sv. Cyrilla a Metoděje a přijal od přítomných spolubratrů 60 zl., sebraných tu sbírkou dobrovolnou, aby připutovav do Jeruzaléma, dal je na fundaci, z níž by každoročně sloužena byla mše svatá na hrobě Spasitelově ke cti a chvále sv. Cyrilla a Metoděje.“

Řečický farář, pater B. Christlbauer v roce 1863 skutečně pouť do Jeruzaléma ve svém vysokém věku vykonal, ale ještě téhož roku zemřel. Jak patrně, řečickou historiografii je stále čím doplňovat.

Zdena Maršíková

Výprava na bechyňskou ferratu

V neděli 3. 4. 2016 jsme se vydali zdolat nejtěžší ferratu u nás, kterou máme - co by kamenem dohodil a zbytek doběhl - v Bechyni. Vyzbrojení ferratovou výbavou a obavami načtenými z internetu se náš dámský team s podporou jediného chlapa vydal vstříc osudu. Velkou útěchou nám bylo vědomí, že jsme přes zimu poctivě trénovali na skvělé horolezecké stěně ve sportovní hale K. Řečici.

Počasí přálo, řeka Lužnice poslušně zůstala ve svém korytě a my opravdu všichni zdárně dosáhli svého cíle - přežít, přelézt, přešplhat či přesmýkat se na konec a zase zpět bez zmáchání svého prádla v chladné řece! A jaký to byl výkon, posuďte sami, vřele doporučujeme všem dobrodružným povahám zkusit to na vlastní kůži.

Vysvětlení, co to je ta ferrata?

Ferrata je zajištěná cesta v náročném horském terénu, která je vybavená jistícími fixními lany. Cílem těchto cest je zvýšení bezpečnosti procházejících osob, které nemají zkušenosti s takto náročnými horolezeckými výstupy.

Florbalový turnaj žáků

V sobotu 23. 4. 2016 jsme ve sportovní hale v Kardašově Řečici přivítali florbalový tým Nové Včelnice k sehrání přátelského utkání žáků 1. – 8. tříd. Jelikož Nová Včelnice i Kardašova Řečice má velký počet hráčů a hráček, pojali jsme toto utkání jako malý turnaj.

Děti sehrály krásné zápasy, bojovaly doslova o každý míček a diváci měli možnost vidět spoustu krásných akcí. Řečické děti ukázaly, že tento sport opravdu hrát umí, a ve dvou ze tří věkových kategoriích se pyšnily na prvních příčkách.

Tímto bychom chtěly poděkovat Sportovnímu klubu Kardašova Řečice za finanční příspěvek, za který jsme dětem nakoupily odměny a za sponzorské dary, které věnovaly Potraviny - Večerka a Potraviny Partner z Kardašovy Řečice.

Nemalé poděkování patří i rodičům a všem, kteří přišli dětem fandit a tím vytvořili skvělou sportovní atmosféru.

Stanislava Martínková a Michaela Žáková

Jarní kolo okresní hry Plamen

V sobotu 7. 5. 2016 jsme se s mladými hasiči zúčastnili druhé části okresní hry Plamen v Nové Včelnici. V první podzimní části, která proběhla v říjnu v Jarošově nad Nežárkou, se mladí hasiči umístili na 3. místě.

V Nové Včelnici se soutěžilo celkem ve čtyřech disciplínách – požární útok s překážkami CTIF, štafeta 4x60 m, štafeta 800 m s překážkami CTIF a požární útok. Po sečtení bodů za jednotlivé disciplíny a bodů z podzimní části obsadili mladí hasiči v kategorii mladších žáků krásné konečné 3. místo. Složení týmu bylo následující: Adam a Roman Šestákovi, Barbora a Mikuláš Prokešovi, Zdeněk Vlk, Michal Chlad, Petr Kasper, Jakub Ifkovich, Martin Dvořák.

Za SDH Kardašova Řečice Lenka Heřmánková

Výlet do Prahy

V sobotu 14. května 2016 uspořádal Klub přátel Slávia Praha zájezd do Prahy na prvoligové utkání Slávia Praha x Viktoria Plzeň. Pro velký zájem jsme obsadili dva autobusy. Počasí nám přálo a po příjezdu do Prahy byla volná prohlídka města. V odpoledních hodinách jsme navštívili fotbalové utkání, které nám poskytlo nevšední zážitek. Byl to svátek kopané hlavně pro naše mladé fotbalisty, kterých byla většina. Pro veliký úspěch budeme v podobných akcích pokračovat i v budoucnu. V červenci se zúčastníme turnaje v malé kopané v Klatovech, kde chceme dobře reprezentovat naše město. Děkujeme městu za finanční podporu na naše akce.

Jan Šlápota, Klub přátel Slávia Praha

Řečice běžela (a šla) kolem Babek

Známý les nad Řečicí dal své jméno již pátému ročníku běhu, který dokáže rozhýbat velkou část našich občanů a přitáhnout pozornost těch ostatních. Již v předstihu bylo možno vidět na trati trénující borce, kteří se zde připravovali na závod, a setkali jsme se i se závodníky, do kterých by to nikdo neřekl.

Páteční odpoledne začalo závody mládeže, která bojovala v jednotlivých kategoriích podle stáří, a po šesté hodině pak započal hlavní závod, kterého se zúčastnilo více než sto účastníků různého stáří z Řečice i širšího okolí, protože závod již má své jméno i místo v běžeckém kalendáři. Po startu vyrazili dopředu zejména mladší běžci a uchazeči o místo na stupních vítězů, což nebyl můj případ, a tak jsem se jako účastník zařadil ke konci startovního pole mezi rekreační chodce. Chvilku po startu začalo pršet, a tak jsme spolu s Jiřinkou roztáhli deštník, což sice nebylo moc závodnické, ale byli jsme trochu v suchu a vyrazili jsme po Zrádné cestě k lesu Babky. Počasí se umoudřilo, chvilkami se objevilo i sluníčko, a tak jsme schovali deštníky a příjemnou procházkou jsme šli májovým lesem k Masarykově studánce a poté jsme se otočili zpátky k Řečici po popelovské cestě.

Do cíle na hřiště jsme přišli dlouho po běžcích, ale přes rekreační tempo jsme nebyli poslední. Za námi přišly ještě dvě žákyně prvního stupně ZŠ a dvě přespolní chodkyně se psem bišonkem. Vítězové byli pak oceněni hodnotnými cenami a potleskem nás poražených, na které zbylo chutné občerstvení a diskotéka do ranních hodin.

Již nyní se těšíme na příští rok!

Skvělý fotbalový zážitek

Bohatý kulturní a sportovní život v našem městě byl v poslední době rozšířen o Klub přátel fotbalové Slavie Praha. Po ustanovující schůzi se Slávisté dali do pilné práce a jejich první větší akcí se stala návštěva zápasu fotbalistů Slavie dne 14. května v Praze s čerstvým mistrem fotbalové ligy Viktorií Plzeň. Při odjezdu z místního náměstí se spolu s příznivci z Kunžaku a okolí zcela zaplnily dva autobusy, počasí nám přálo a nálada byla výborná. Po dvou hodinách cesty jsme přijeli do rozlehlého areálu Slavie v Edenu a seznámili jsme se s celou řadou sportovišť i komerčních aktivit tohoto slavistického ráje - zimní stadión, plavecký bazén, venkovní koupaliště, řada venkovních hřišť s umělým povrchem pro nejrůznější sporty, parkoviště, sportovní školy a na konci pak cíl našeho putování fotbalová Eden-aréna připomínající římské Koloseum, fotbalový chrám pro více než 20 tisíc diváků. Přestože jsme přijeli s dostatečným předstihem, kolem stadiónu již vládl čilý ruch, fanoušci s červeno-bílými „sešivanými“ dresy, vlajkami, šálami a dalšími doplňky, obklopili stánky s občerstvením, navštěvovali obchody se suvenýry a fan-zóny, zkoušeli různé dovednostní soutěže, sázeli na zápas, pozdravovali se navzájem, fotografovali se a ve vzduchu bylo cítit očekávání velkého fotbalového svátku. Vše probíhalo v naprostém klidu a ve velmi přátelské atmosféře, do které jsme se plně ponořili i my. Obešli jsme celý stadión, prohlédli jsme jednotlivé obchody i stánky, zdravili jsme se s ostatními fanoušky a vyfotografovali jsme se u vyšperkovaného trabantu, který byl celý ve slavistických barvách. Hodinu před zápasem jsme přišli dovnitř stadiónu, abychom si ho prohlédli i zevnitř. Některé jeho části potřebují ještě dokončit, ale snad se po vstupu čínského kapitálu do Slavie podaří i tyto věci dotáhnout do konce.

Na krásném trávníku se již rozvíčovali hráči obou mužstev a nálada v hledišti stoupala úměrně s diváky, kteří zaplňovali stadión a kterých se nakonec sešlo více než deset tisíc. Tribuny bouřily, zápas začal nápořem Slavie a v páté minutě vybuchnul celý stadión nadšením, když po jednoduché akci z pravého křídla střelila Slavia první branku utkání. Protože jsme seděli za plzeňskou brankou, měli jsme gól jako na dlani, podobně jako dva další, které do poločasu ještě padly. Poločasová přestávka byla vyplněna utkáním těch nejmenších mezi sebou, trefováním golfistů na terč a kopem pěti vylosovaných diváků z poloviny hřiště do břevna branky a samozřejmě též občerstvením u bufetů. Na druhý poločas jsme se přesunuli na opačnou stranu opět za branku Plzně a dobře jsme udělali, protože jsme byli svědky dalších ukázkových gólů v síti Plzně, o které je třeba říci, že na ní bylo vidět, že oslava titulu hráče velmi zmohla a někteří se již vidí spíše na dovolené, což Slavii notně pomohlo. Samostatnou kapitolou bylo fandění slavistických fanoušků ze severní tribuny, kteří byli všichni ve slavistických barvách, neustále povzbuzovali a hnali svůj tým, byli perfektně secvičení a dirigováni a reagovali na každou povedenou akci Slavie. Během zápasu pak rozvinuli po tribuně velká plátna s portréty velkých hráčů Slavie Bicana a Pláničky spolu s obřími červeno bílými vlajkami. Snad jenom ty dýmovnice a pyrotechniku si mohli odpustit a nerušit tak ostatní diváky.

Po skončení zápasu se loučili hráči s trenéry stejně jako s ženským týmem Slavie, který se po třetí za sebou stal mistrem ligy a přišel představit pohár pro vítěze a děkoval všem za dnešní výkon a dobrý výsledek. A my jsme odcházeli spokojeni a dobrou náladu nám nezkazila ani objížďka Mirošovic a začínající dešť. Den se prostě vydařil a již nyní se těšíme na ten další.

MVDr. Petr Nekut

Pejskaři v Adršpachu

Již se stalo tradicí, že kromě psích akcí místní kynologové pořádají i „nepsí“ akce. Poznáváme kraje zdejší i vzdálenější, na podzim jsme byli v Rakousku a nyní, o prvním květnovém víkendu, padla volba na Adršpásko-teplické skály.

Zamluvili jsme ubytování ve srubu u Peteho přímo v obci Adršpach a vyrazili. Cestou jsme se zastavili v Kutné Hoře, kde jsme vystrojeni do havířských plášťů zvaných perkytle prošli tamní stříbrný důl. Prostory to byly vskutu neutěšené. Po vylíčení běžného dne kutnohorského havíře jsme byli všichni rádi za takovou práci, jakou máme, v dole jsme viděli, že může být i hůř. V chodbách zvaných plazivky, kde se havíři plazili po břiše za mihotavého světla kahanu, by se nechtělo pracovat nikomu z nás.

Navečer jsme dorazili ke srubu, kde nás již čekal Pete – svérázný šlachovitý chlapík. Napřed nás posílal do skal hned teď, že ušetříme za vstupné, nebudou tam lidé a do západu slunce to určitě stihneme. Do západu slunce zbývala asi hodina a půl a celá trasa kolem skal má asi 15 km. Když jsme s díky odmítli, že si radši dáme na terase kávu, Petemu pohasly jiskřičky v očích a bylo jasné, že nejsme jeho krevní skupina. Vzal lana a horolezeckou výstroj a odešel do skal bez nás.

Druhý den jsme absolvovali okruh kolem Adršpašských skal. Je kratší, odpočinkový a pojatý jako malá show pro návštěvníky. Vyslechli jsme si vtipný výklad paní průvodkyně a absolvovali jsme i komentovanou projížďku na lodičce po jezírku, kde ztráty na životech toho dne dosahovaly údajně již tří osob. My jsme naštěstí přežili všichni. Potom jsme si málem vykřičeli hlasivky, když jsme prosili Krakonoše o vodu. Musím říci, že výcvik psů a malých dětí je pro hlasivky dobrým tréninkem, jednoznačně jsme byli jednou z nejhlasitějších skupin, ačkoliv nás bylo o poznání méně než v jiných výpravách. Snad i proto nám Krakonoš pustil mohutný vodopád – mohutnější, než ostatním. Na tomto okruhu se nacházejí i nejznámější skalní útvary, například Starosta a starostová, Milenci nebo Sloní náměstí. Vše jsme pečlivě zdokumentovali, pro jistotu hned na pět fotoaparátů.

Třetí den byl na programu okruh kolem Teplických skal. Pete už vzdal myšlenku, že si to všechno oběhneme sami přímo ze srubu a dokonce nám i nabídl odvoz k výchozímu bodu. Do nákladního prostoru malé dodávky se vejde více osob, než se na první pohled zdá, poskládali jsme se všichni a ještě navíc Peteho syn.

Teplické skály jsou o poznání přírodnější, velkolepější a romantičtější než Adršpašské. Žádné křičení, žádní vtipní průvodci. A také tu bylo daleko méně lidí. Část prohlídkového okruhu byla uzavřená kvůli hnízdění vzácných sokolů. To nám ale nevadilo, neboť nám ochránci přírody nabídli náhradní program v podobě zajímavého povídání o sokolech a dalších dravcích žijících v této oblasti. Také jsme mohli dalekohledy vidět hnízdo s mláďaty a sokola sedícího na stromě – toho mimochodem našel svým ostřізím (nebo v tomto případě spíš sokolím?) zrakem jeden z členů výpravy a byl za to náležitě pochválen. Zpět jsme se vraceli Vlčí roklí, která spojuje obě skalní města. Byl to překrásný kus divočiny, cesta vedla téměř pralesem a bažinami, čekaly nás i strmé výstupy a zase sestupy po žebřících a přírodních schodištích různých kvalit. Tentokrát už jsme se nechtěli nechat zahanbit a vrátili jsme se pěšky až ke srubu. Tak, jak nám poradil Pete a jak se to nemá – po kolejích.

Poslední den našeho prodlouženého víkendu jsme po rozloučení s Petem zdolali rozhlednu na Čápu, odkud jsme měli celé Adršpašsko-teplické skály, Stolové hory, Broumovské stěny, ale i vzdálenější Krkonoše, Orlické hory, Jestřebí hory, Góry Kamienne jako na dlani. Potom jsme přešli k Náchodu, kde se nachází vojenská pevnost Dobrošov. Její prohlídka byla nejen zajímavá, ale i náročná. Do podzemí z výchozího srubu Zelený vede 171 schodů, nahoru z podzemí na vyhlídku na srubu Mústek dokonce 262 schodů. Po takovém výkonu jsme se museli náležitě posílit langoši z místního bufetu a pak už nezbývalo, než se vydat směrem k domovu, neboť nás čekala ještě spousta kilometrů.

Výlet byl opět více než povedený, pomalu už zase spřádáme plány na podzimní akci!

Veronika Slaninová

PLZEŇSKÁ PIVNICE CUP 2016

Fotbalový oddíl Kardašova Řečice vás zve na 6. ročník turnaje v malé kopané.

Kde: fotbalové hřiště K. Řečice

Kdy: sobota 2. 7. 2016

Pro koho: turnaje se mohou zúčastnit registrovaní i neregistrovaní hráči, prostě ti, co mají rádi fotbal

Registrace týmu: zašlete e-mail na adresu: pp-cup@seznam.cz, kam uvedete NÁZEV TÝMU a my vám zašleme bližší informace o turnaji. Bude přihlášeno prvních 16 mužstev.

<http://pp-cup.wbs.cz/Propozice.html>

Těší se na vás tým organizátorů

Pečovatelská služba Ledax o.p.s. vám zajistí službu ve vaší domácnosti.

Chcete si zachovat svůj současný způsob života? Chcete nadále zůstat žít ve své domácnosti, se sociálním zázemím, na které jste zvyklí?

Pečovatelská služba pomáhá osobám od 19ti let věku, které mají sníženou soběstačnost, z důvodu nemoci, zdravotního stavu nebo věku (zejména seniorům).

Pomáháme se zvládáním každodenních činností v oblasti dovozu obědů, osobní hygieny, úklidu domácnosti, nákupů, doprovodu, dovozu k lékaři nebo dohledu a dalších činností.

Pokud pečujete o svého blízkého doma a potřebujete pomoci nebo krátkodobě vystřídat, jsme Vám též k dispozici. Službu poskytujeme od pondělí do pátku od 7:00 – 18:00 hod.

V Karadšově Řečici a obcích registrované působnosti se, s žádostí o pečovatelskou službu, můžete obrátit přímo na pečovatele - mobil: 721 194 780.

Kontakt pro více informací:

Zdeňka Snížková, vedoucí střediska

Mob. **720 254 972** E- mail: zdenka.snizkova@ledax.cz www.ledax.cz

Pečovatelská služba Ledax o.p.s. - středisko Jindřichův Hradec

U Nemocnice 62/III

377 01 Jindřichův Hradec

Zdeňka Snížková

Poděkování

Chci poděkovat paní Věře Dvořákové za pomoc a dobré rady nejen v těžké chvíli při úmrtí mého manžela, ale vlastně pokaždé, když se na ni obrátím. Dále děkuji panu Ottovi Hutrovi, že mi poskytl pomoc formou pracovníků, kteří mi pomohli se stěhováním nábytku, což bych sama nedokázala zvládnout. Hodně mi pomáhá i pan Pavel Klačka, který je velice ochotný, šikovný a hodný. Rovněž chci poděkovat paní Evě Gorské, která mi neustále pomáhá všechno zařídit, a to včetně zajištění pohřbu manžela. Také chci poděkovat paní Snížkové z Ledaxu, která mi hodně pomohla v době, kdy ještě žil manžel. Zajistila mu chodítko, které mu pomáhalo pohybovat se alespoň trochu po bytě. Další moje poděkování patří celému kolektivu městského úřadu v čele s panem starostou.

Zdenka Novotná, DPS Zámeček

Pozvánka do Nítovic

Občané Nítovic vás srdečně zvou na „**Benátskou noc**“ do Nítovic, která se bude konat v sobotu **9. července 2016 od 17,00 hodin**. Vstupné dobrovolné.

- Program:**
- k tanci a poslechu hraje JH SWING BAND
 - občerstvení: grilování, opékání
 - projížďky na lodích při osvětlení rybníků
 - ohňostroj
 - prohlídka osvětlené kapličky
 - drobný program pro děti: soutěže, projížďky na koních

Marcela Broučková

Mezinárodní hudební festival Třeboňská nocturna

Mezinárodní hudební festival „Třeboňská nocturna 2016“ zve na koncerty vynikajících našich i zahraničních interpretů ve dnech 5. 7. – 6. 8. 2016, které se budou konat v Divadle J. K. Tyla, v zámecké Konírně a na nádvoří Městského úřadu Třeboň.

Vstupenky je možné zakoupit od poloviny května přes prodejní síť TICKETPRO a CBsystem, na informačních centrech měst Třeboň, České Budějovice a Jindřichův Hradec, či před začátkem přímo na místě konání koncertu. Zájemci o vstupné na všechny koncerty se mohou stát majiteli abonentních karet v ceně 890,- Kč. Tyto lze obdržet v prodejně IKS, Masarykovo nám., Třeboň. Držitelé průkazu ZTP mohou ve dnech 8. 7. a 9. 7. 2016 uplatnit slevu 50%.

Vstupenky

5. 7. 2016, úterý	zdarma
6. 7. 2016, středa	230,- Kč
7. 7. 2016, čtvrtek	250,- Kč
8. 7. 2016, pátek	250,- / 450,- Kč
9. 7. 2016, sobota	250,- / 450,- Kč
6. 8. 2016, sobota	350,- Kč

Program 13. ročníku MHF Třeboňská nocturna ve dnech 5. 7. - 6. 8. 2016

5. 7. 2016 • 19.30 hod • Divadlo J. K. Tyla, Třeboň
Pódium mladých
vystoupení žáků a absolventů ZUŠ Třeboň

6. 7. 2016 • 19.30 hod • Konírna, Zámek Třeboň
SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ FESTIVALU
Konstanze von Gutzeit – violoncello / Německo
Edita Keglerová – cembalo

7. 7. 2016 • 19.30 hod • Divadlo J. K. Tyla, Třeboň
Wihanovo kvarteto
Franck Russo - klarinet / Francie (laureát MHS Pražské jaro 2015)

8. 7. 2016 • 19.30 hod • Nádvoří Městského úřadu, Třeboň
Pavel Šporcl - housle
Gipsy Way Ensemble

9. 7. 2016 • 19.30 hod • Nádvoří Městského úřadu, Třeboň
POČTA EMĚ DESTINNOVÉ
Štefan Margita – tenor
Kateřina Kalvachová – soprán
Jihočeská filharmonie
Stanislav Vavřínek – dirigent

6. 8. 2016 • 19.30 hod • Divadlo J. K. Tyla, Třeboň
Josef Špaček - housle
Miroslav Sekera – klavír

Večery provází paní Martina Kociánová.

Irma Mrázková, Třeboňská nocturna

Z městské knihovny

Jaro bývá v naší knihovně hektické. Jelikož měsíc březen je „Měsícem čtenářů“, přišly se do naší knihovny, která se nachází dočasně a provizorně v kulturním domě, podívat všechny děti z mateřské školy (čtyři třídy).

Pozadu nezůstala ani základní škola. Prvňáci se opět zapojili do projektu „Už jsem čtenář – Knížka pro prvňáčka“. Třetíáci chodili pravidelně každé úterý na čtení knížek „Pušící“.

Podruhé jsme se zapojili do literárně výtvarné soutěže „Lesy a příroda kolem nás“ a opět jsme slavili úspěch. Konkrétně Aneta Novotná z Řehořinek se umístila ve své kategorii (1. a 2. třídy ZŠ) na krásném druhém místě s obrázkem „Víla (Divoženka)“. Vyhlášení vítězů se konalo začátkem června v Jihočeské vědecké knihovně v Českých Budějovicích a Anetka si odměnu za umístění osobně převzala.

Ve středu 8. června přijely do knihovny dvě pracovnice Ústavu pro jazyk český Akademie věd ČR z Brna, z dialektologického oddělení, jediného pracoviště v ČR, které se zabývá výzkumem nářečí (nářeční výzkum). Obě pracovnice si povídaly s řečickými občany o slavení Vánoc, Velikonoc, o slovech typických pro náš region atp. V knihovně je k nahlédnutí brožura s názvem „Nářečí dříve a nyní – český jazykový atlas“, pojednávající o práci tohoto výzkumného pracoviště.

Hezké léto s dobrou knihou přeje

Jitka Vondrková

Výstava

Vážení spoluobčané, ve dnech 22. – 23. září 2016 uspořádám výstavu ovoce a jirín ve starém mlýně. Obracíme se na vás, pokud pěstujete odrůdy jablek či jirín, ozvěte se mi na mobil 725 053 386 (pokud počasí nezničí úrodu).

Předem vám srdečně děkuji.

Eduard Adámek, Kardašova Řečice

LÉTO PLNÉ FÁBULA KULTURNÍCH AKCÍ V POHÁDKOVÉ ŘÍŠI FÁBULA
V KAMENICI NAD LIPOU

18.6. Staročeská pouť - slavnostní zahájení sezony
25.6. Pohádkové dovádění
2.7. Den dětí v Pohádkové říši Fábula - vysvětlíme si sebou
3.7. Skřítek Fábula vstupuje do České knihy rekordů
4. - 10.7. Vodnické prázdniny Josefa Dvořáka
11. - 17.7. Týden princů a princezen v Pohádkové říši Fábula
18. - 24.7. Ať žijí strašidla v Pohádkové říši Fábula!
25. - 31.7. Divadelní festival
1. - 7.8. Prázdninový rej s hitrádiem Faktor
8. - 14.8. Pohádkové putování s Karlem IV.
15. - 21.8. Pohádková říše zahalená do čokolády
22. - 27.8. Filmové pohádky Josefa Dvořáka
28.8. Narozeniny skřítky Fábuly - slavnostní ukončení sezony
3.9. Akce s Krajem Vysočina
10.9. Akce s rádiem Pigy

POŘÁDÁNÍ AKCÍ NÁS BAVÍ, BAVTE SE S NÁMI!

za každého počasí-venku, i v chládku pod střechem www.pohadkova-rise.cz

Pohádkové léto u zámku Červená Lhota

- **6. - 10. 7. 2016** Zlatovláska, Šípková Růženka, Dlouhý, široký a bystrozraký, Popelka, Sněhurka - Studio Dell'Arte
- **13. - 17. 7. 2016** Vojta Vrtek - Velká cirkusová pohádka
- **20. - 24. 7. 2016** Malá mořská víla, Pejsek a kočička - Divadlo D21
- **27. - 31. 7. 2016** Perníková chaloupka, Červená Karkulka - Divadlo Z praku
- **3. - 7. 8. 2016** Čertovská pohádka, Moudrý rádce, Zvířátka a loupežníci - Divadlo Studna
- **10. - 14. 8. 2016** Sněhurka a sedm trpaslíků - Vít'a Marčík
- **17. - 21. 8. 2016** Peklo s ježibabou, Jezinky bezinky - Divadlo Elf

hraje se všední dny a víkendy vždy od 15 hodin

Vstupné:

děti 50,- Kč

dospělí 100,- Kč

rodina 250,- Kč

Vydává Městský úřad v Kardašově Řečici jako čtvrtletník, IČO 00246905. Povoleno Ministerstvem kultury České republiky pod č. j. MK ČR E 11665. **Redakční rada:** Zdenka Maršíková, Jiřina Tůmová, Karel Sláma, Jitka Vondrková, František Beneš. **Redakce si vyhrazuje právo článek zkrátit. S obsahem čtenářských příspěvků se redakce zpravodaje nemusí vždy ztotožňovat.**